

Danbjørg skrivar

»14. sept.« skrivar ímóti sær sjálvum

Tann, ið fylgir við í politikki man mangar ferðir hava verið varur við, hvussu sjálfstýrismenn, loysingarmenn og blóð teirra siga og skriva ímóti sær sjálvum. Eg skal ikki fara langt aftur í tíðina at taka fram dømur um hetta; men latum okkum fara aftur til um leið hin 1. september í ár. Ella lat okkum taka blaðið »14. september« fyrri hin 4. september í ár. Har er oddagrein um sølu av fiski, og er henda grein skrivað soleiðis, at allir lesarar megu fáa ta fatan, at okkara víðurskipti við Danmark gera tað ómøguligt at selja fisk beinleiðis til Italiu ella onnur lond. Men øll sølan skal ganga um Danmark, og at hetta førir til tess, at danskir millummenn fara avstað við stórum vinningi, sum gongur burtur av tí peningi, sum vit av rættum kundi og skuldi fingið óskerðan. Altso ræður tað um, at Føroyar sleppur leyst frá Danmark so skjótt sum møguligt.

Men hin 8. september hevur Føroya Fiskasøla svarað og sigur m. a. hesi orð: »Okkara samráðingar verða altíð — tá talan er um stórri nøgdir — hildnar beinleiðis millum Føroya Fiskasølu og teir italisku innflytararnar, oftast í Italiu«.

Aftaná hetta orðaskiftið skuldi ein trúð, at tjóðveldismenn og blað teirra lótu verða og ikki komu aftur og aftur við slíkum ósonnum pástandi um tað, at okkara politiska støða í danska ríkinum forðar okkum at selja og keypa, har vit sjálvir vilja. Men latum okkum leggja merki til, at Føroya Fiskasøla sigur, at beinleiðis verður selt, »tá talan er um stórri nøgdir«. Altso tað ræður um at selja og keypa stórar nøgdir í senn; tí tá sleppa vit frá millumhandlarunum. Har er tað, at tað heila liggur.

Smáar solur og smá keyp gera sum oftast tað, at vit fáa minni fyrri tað, vit selja, og rinda mikið meiri fyrri tað, sum vit keypa. Tó hendir tað av og á, at onkur fiskakeypari bert vil keypa nakrar fáa skipslastir og býðir tá meira fyrri tær. Men hetta er so ein heilt onnur søga sum eg fari at lata liggja á hesum sinni.

Nú eru 2 mánaðar lidnir, síðan orðaskiftið millum »14. september« og Føroya Fiskasølu fór fram, og tessvegna trýr blaðið at tíðin hevur ført alt tilíkt í gloymsku soleiðis, at nú ber til aftur at nýta hina gomlu grammofonplátuna um danskar millummenn, sum vit noyðast at nýta vegna ta stöðu, sum vit hava í danska ríkinum. Men aftur nú skrivar blaðið beint tvørturímóti sær sjálvum og tess egnu monnum. Taka vit nú blaðið »14. september« fyrri 23. oktober so siggja vit yvirskrift, sum sigur beint tvørturímóti innihaldinum í somu grein. Hetta er so ótrúligt, at ein neyv an vil trúgva sínum egnu eyg-

um. Men sattu er tað, at yvirskriftin er soljóðandi:

»Prisurin á donskum matvørum atvoldin til okkara prís-talhækking.

Men í greinini standa hesi orð: Vit — stöðin — nýtið ikki at keypa úr Danmark«.

Tað er harra landsstýrismaðurur K. Hoydal (tjóðveldismaður) sum greiðir frá prísviðurskiptum.

Hann mælir til at Búnaðar-

felag og Bóndafelag gera eina miðstöð til goymslu av føroyskum eplum og skal so hava einkarétt til innflytan av útlendskum eplum. Har er tað, hann sigur, at henda miðstöð er ikki noyðd til einans at keypa úr Danmark; men hon kann keypa har, hon fær eplini biligast t. d. úr Italiu, Spaniu og Írlandi, um tað gjørdist neyðugt.

(Framhald á 5. síðu)

Spinnið í Gøtu

tygum fáa gott tógv. og skjóta avgreiðslu.

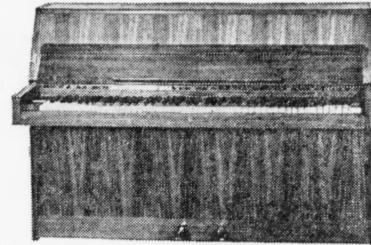
Vit keypa óvaskaða og vaskaða ull og selja øll slag av føroyskum tógvi.

TØTINGARVIRKIÐ

v/ Ólavur Gregersen — tlf. 20 í Gøtu

Hava tygum nomið við tangentarnar á einum

RIPPEN klaveri?

„Prelude“

RIPPEN

— tað svarar sum undir meistarahond —

Leitið í specialhandilin — tlf. 2625

SIMME MUSIKKHÚS

IRIS

Heitur matur — Smurt breyð

Hvar? Hvør?

(5)

FØROYA
BANKI

Fríð standa hamrafjöll,
grøn er skor og líð,
har er fósturlandið
nú og alla tíð.